

VLISSINGSCHIE

COURANT

Donderdag

17 September.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongesegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van het Geregeld, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Over staatsfinancien en zedelijke volksbetalingen.

(Vervolg van onze Forige.)

In ons vorig N^o. wezen wij op de uitkomsten van een belastingstelsel, ten gevolge van hetwelk de staat het grootste gedeelte tot zich trekt van hetgeen anders door de talrijkste klasse des volks, bij uitbreiding van handel en nijverheid, zou kunnen genoten worden, hetwelk echter thans niet werkelijk door hetzelfde genoten wordt, maar in de gapende kassen der rijks-ontvangers voor een goed deel wordt verzwoegen.

Wij wezen tevens eenige middelen aan, welke er toe zouden kunnen leiden, om de vruchten van handel en nijverheid zich meer algemeen over alle kassen der Maatschappij te doen verspreiden, daardoor meer algemeene welvaart en tevredenheid te doen ontstaan, en de rust, de orde en het geluk des vaderlands te verzekeren, — en zulks inzonderheid door de meer gegoede standen een meer billijk en evenredig aandeel in 's Rijks lasten te doen dragen.

Wij wezen daarbij aan eene afzonderlijke belasting op het vermogen en de middelen van bestaan.

Sedert zijn ons onder het oog gekomen de Genachtissen over de voorziening in de behoeften van den Staat en de tot dusverre daartoe gebezigde middelen of belastingstelsels van den heer J. STUART; hetgeen veroorzaakt, dat wij, met eenige wijziging in het vroegere plan van dit verloop, ons bij die gedachten eenige oogenblikken zullen ophouden.

Reeds in de tweede Editie van het Handelsblad van den 14. dezer, komt eene welgestelde beschouwing voor, om de rechtvaardigheid van het door den heer STUART voorgestelde in de bijzonderheden aan te toonen.

Wat voorstel strekt, zoo als men weet, daarheen, om alle belastingen, hoe ook genaamd, behoudens die, welken volgens handelstractaten moeten behouden blijven, af te schaffen en die te vervangen door het regt van successie, ook te heffen van de nalatenschappen in de regio lyn; waardoor, wanneer men dit regt gemiddeld op 14 ten honderd stelde, volgens de berekening van den schrijver, eene jaarlijkse inkomst zou kunnen worden verkregen van zestig millioenen. Voegen wij hierbij, zegt de schrijver, wat bij giften onder de levenden verkregen wordt, dan mag men zich overtuigd houden, dat de beoogde uitkeering, naar het regt van successie, berekend, genoegzame zekerheid oplevert voor de duurzame voorziening in de behoefte van het rijk, gezegene van de Baten, die de kolonien jaarlijks ten behoeve van het moederland kunnen afwerpen, en van overige rijks-inkomsten.

Volgens dit stelsel, betaalt ieder eenmaal zijne belasting van het aandeel, hetwelk hy bezit of bezat, in den algemeenen eigendom, zoo als de schrijver aan ook vermeldt, dat alleen van dit aandeel, hetzij in roerende of onroerende goederen bestaande, naar billijkheid en rechtvaardigheid, belasting kan en moet gevorderd worden.

Het is inderdaad een aanlokkelijk denkbeeld, een geheel volk van drukkende lasten te bevrijden, daardoor, van staande aan, alle eigendommen aanmerkelijk in waarde te doen stijgen; het levensonderhoud zoo veel onkostenbaarder te doen worden, aan de nijverheid daardoor de ruimst mogelijke gelegenheid te verschaffen, om zich te verheffen, uit te breiden en met die van andere staten met het grootste gemak te kunnen wedijveren; en dit alles waarvoor?

Door het vaderland, voor een nog altijd betrekkelijk gering deel, ergeraam te maken van het vermogen, dat men op dezelfde grond, onder zijne wetten en inrigtingen, en zijne bescherming verzamelen kan.

Door eene hoogst eenvoudige wijze van heffing: in de plaats te stellen van eene hoogst onrustigende, hoogst kostbare, hoogst drukkende en kwellende, en daarbij nog altijd hoogst onvolkomen.

Wij zouden tusschen beiden voor het onnoemelijk getal ambtenaren, hetwelk, bij de invoering van zulk

een stelsel, overbodig worden zou, had niet de schrijver in zijne berekening ook aan deze gedacht en nu eene levenslange schadeloosstelling toegedaacht. Dat is billijk, dunkt ons, omdat de meeste hunne bestaansjaren hebben toegewijd, om zich voor hun vak te bekwaamen, alle andere gelegenheden, om tot een bestaan te geraken, hebben laten voorbijgaan, en vele reeds tot die jaren zijn gevorderd, waarin het zoo moeilijk is, een nieuw beroep, eenen nieuwen werkkring in te slaan en het zich daartoe vereischte eigen te maken, om niet te zeggen, hoe overvloedig schier alle vakken bezet zijn, en welk eene sterke concurrentie reeds in de meeste derzelve wordt aangetroffen.

Het spreekt nogtans van zelf, dat, bij het toekennen van pensioenen of wachtgelden, altijd nog op den verkregen ledigen tijd, om iets anders te kunnen verrigten, en voorts op den ouderdom en de huiselijke omstandigheden zou behooren te worden acht geslagen.

Men zal wel de bedenking maken, dat ook bij dit stelsel fraude zal kunnen worden gepleegd; dat, vóór of bij het overlijden, door ter kwader trouw zijnde erfgename, een belangrijk deel der nalatenschappen zou kunnen worden verduisterd. Dit bezwaar zou echter, naar 't ons voorkomt, aanmerkelijk kunnen worden vermindert:

door strenge en des noods onteerende straffen te stellen, op dezen diefstal aan den lande begaan.

door, des noodig geacht, de beëdiging der aangiften te kunnen vorderen.

door de overblijfselen van de nagedachtenis van den erflater, bij vele erfgename bestaande, en zelfs hunne eigenliefde, welke zich tegen het verkleinen van het hun ten deel wordende vermogen alight zou verzetten.

door het veelal vrij naauwkeurig bekend zijn van het ongevore vermogen van eenen burger, bij vele zijner medeburgers of vrienden.

door bij de wet aan ieder burger, in het bezit van daarbij aan te wijzen eigendommen zijnde, de verplichting op te leggen tot het houden van aantekeningen dier eigendommen en de bepaling eener boete ten laste der erfgename, wanneer die aantekeningen niet na zijn overlijden door den erflater of eigenhandig geschreven of ondertekend konden worden vertoond.

En gesteld, ongeacht deze of andere maatregelen van voorzorg, vond er nu of dan nog hier of daar fraude plaats, is dit dan bij het nu bestaande belastingstelsel het geval niet? Wij gelooven, integendeel, dat het verbazing zou wekken, ware het eens algemeen bekend, hoeveel schier iedere soort van belasting jaarlijks meer aan het rijk zou opleveren, bereikten de wetten volkomen het doel, met hetwelk zij gemaakt werden.

Slechts ten aanzien der Provincien, Steden en Gemeenten zouden wij eenige meerdere zwaarheid zien, omdat, op eene zoo veel kleinere schaal, de inkomsten uit de opcenten voortkomende, het eene jaar buiten het andere uit den aard der zaak aanmerkelijk zouden moeten variëren, terwijl nogtans de behoeften in den regel ongeveer dezelfde zouden zijn.

Hierin zou dus moeten worden voorzien door een rijks en Provinciaal waarborgfonds, in hetwelk die gemeenten, waar op een jaar meerdere inkomsten genoten werden, dan er op de Plaatselijke Begrooting voor uitgetrokken stond, dit meerdere moesten overstoren, om tot hulp van anderen, waar een te kort ontstond te kunnen dienen; en waar eene Provincie op die wijze op een jaar overviel zou dit in het algemeene rijks-fonds moeten gestort worden, om, in tijden van behoefte tot hulp van andere Provincien te kunnen strekken.

Op deze wijze ware ook dit bezwaar tegen het stelsel gevoegelijk op te lossen.

Bij al het goede, heilzame en rechtvaardige hetwelk naar onze meening dat stelsel bezit, vreezen wij nogtans, dat de invoering van hetzelfde wel tot de wromen wenschen zal blijven behooren, omdat juist bij dien stand, welke er zich voor zijne erven het meest door

bezwaaard zou rekenen, de magt en den invloed berust, op die invoering van veranderingen.

Grootelijks zou het ons nogtans verwonderen, indien niet uit dit nuttige denkbeeld door onzen financie-Minister dat voordeel werd getrokken, dat door een matig regt van successie ook op de nalatenschappen in de rechte lijn voor te stellen, die gelegenheid werd verkregen, om de drukkende belastingen op de eerste levensbehoeften aanmerkelijk te verminderen of geheel in te trekken, en door de invoering van nog eenige nieuwe belastingen op voorwerpen van werelds, het evenwigt tusschen onze jaarlijkse ontvangsten en uitgaven te herstellen.

(Het vervolg hierna.)

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 11. September. Men meldt uit Kopenhagen, dat des avonds van den 5. dezer een russische gewapende schoener en den volgenden dag het russische linesschip Finland, benevens een transportschip, zuidwaarts koers houdende, aldaar gepasseerd is.

Reeds vroeger had men er berigt, dat een russisch eskader, twintig zeilen sterk, tusschen Bornholm en Gotland gezien was.

ENGELAND.

LONDEN, den 12. September. Over Malta zijn berichten uit Alexandrië tot en met den 28 ontvangen. Allen luiden, voor zoo verre de gezondheid des volks betreft, ter gunste van Mehemed-Ali. De milicie, wordt daarin gezegd, is gewapend en, wel verre van te willen revolteren, gereed om den eersten Christen, welken zij ontmoeten, te vermoorden, daar zij veronderstellen, dat de Christenen voornemens zijn, Mehemed-Ali aan te tasten. Bij de geredde troepen heerscht dezelfde geest. Als een bewijs daarvoor strekt het volgende: Op den 20 Augustus II., was de Hollandsche Vice-Consul, te Mahmoudie, van zijn paard gestegen, toen juist het regiment Tourfalscho kanonniers door die plaats trok, en het paard eenen soldaat een schop gaf, zoo dat hij nederviel. Aan den zadel zag men, dat het paard aan eenen Europeaan behoorde: de soldaten drongen dus in het pak-huis, alwaar de Vice-Consul zich bevond; een Luitenant wierp hem op den grond, en dreigde hem het hoofd af te houwen. Het berigt dezer handelwijze aan den Onder-Koning ter kennis gebracht zijnde, heeft hij den Luitenant twee rangen gedegegradeerd, en de overige manschappen doen straffen.

De gezondheid des volks kan men mede daaruit opmaken, dat alle de vrouwen bijeenkomen. om God om den voorspoed van het Islamismus te bidden. Eene van haar zegt alsdan met luide stem: »Moge God onze vijanden verblinden;» en de andere zeggen daarop: »Amen.» De Franschen zijn intusschen beter gezien in Egypte, dan de overige Europeanen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. September. De Ministers van Oorlog en van Marine bespoedigen de voorbereidselen ten krijg met alle de middelen, die hun ter dienste staan. Aan alle bevelhebbers van versterkte steden zijn dringende bevelen gezonden, om dezelve te brengen in staat van verdediging; de ijzergieterijen hebben bestellingen ontvangen van kanon en werpgeschut; en de kusten worden mede in staat van verdediging gebracht. Eindelijk: het plan om de hoofdstad te versterken, zal onverwijld ten uitvoer worden gelegd. Het Ministerie weeft nog alleen in de beussing, of de benodigde honderd millioen bij ordonnantie geheel, of aanvankelijk slechts ten deele, en in zoo verre beschikbaar zullen worden gesteld, als de voorbereidende werken noodig maken. Tot het laatste besluitende, zou dan, voor het overige bedrag, de goed-

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART